प्रजगामिकस्यगमनशीलस्य साक्षिआत्मनेतिङ्कोऽसवर्णेशाकल्यस्यव्हत्वश्वेतिप्रकृतिभावेव्हत्वः साक्षितात्मनेतिपाठःप्रामादिकः मामन्योनजानातीतिमत्वापापंनकर्तव्यमितिभावः ॥ ५३ ॥ ननु कत्रांसनोतिरिकस्यसाक्षिणःसत्वेमानंकिमतआह् मनुष्येति अमुत्रसाक्षिणिगच्छतोछीयमानस्यकर्तुमंनुष्यदेहस्यशून्यामेवशून्यकंअभावोभवति परदृष्ट्यासन्पियोगिदृष्ट्यामनुष्यदेहोनष्टोभवतीत्य र्थः अत्रबिद्रन्भवंप्रमाणयति प्रविश्येति हादांकाशमितिशेषः ॥ ५४ ॥ साक्यंतराण्याह इहेति ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ तत्रपरलोकमार्गे विरूपाःशैद्राश्वमक्षिकाःदंशायस्मिन् अनेकेपरिवंथिनःशत्रबोलो ५९॥ ६०॥ ६१॥ अबुद्धीन्मोहयतीतितथा पावकःपुनातिपवित्रीकरोतीतिव्यत्तरयायमेः छोबपाठेपावकंसत्कमे यावकमितिपाठेपियावकमिवपाथेय हत्हा:पक्षिटकाद्यायासिन् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥

स्मितेहिसर्वशः॥ ५४॥ इहाम्रिसूर्यवायवःश्रारीरमाश्रितास्रयः॥ तएवतस्यसाक्षिणोभवंतियमंद्र्शिनः॥ ५५॥ अहनिश्रेषुसर्वतःस्प्रात्मुसर्वचारिषु ॥ प्र णः॥ नसाक्षिआसनासमोद्गणामिहास्तिकश्वन ॥ ५३ ॥ मनुष्यदेहशूत्यकंभवत्यमुत्रगच्छतः ॥ प्रविश्यबुद्धिवसुषाप्र ५६॥ अनेकपारिपाथकविह्परोद्रमक्षिके॥ स्वमेवकम्रह्यतांस्वकम्त जगन्छति॥ ५७॥ नतत्रसंविभज्यतेस्वकर्मणाप (स्परं॥ तथाकतंस्वकमेजंतदेवभुज्यतेफलं॥ ५८॥ यथाप्सरोगणाःफलंसुखंमहषिभिःसह॥ तथाघ्रबंतिकमेजंविमानकामगामिनः ॥५९॥ यथहयत्कतंश्र वंतिमानवास्तयाविशुद्धयोनयः॥६०॥ प्रजापतेःसलोकतांबृहस्पतेःशतकतोः॥ ब्रजंतिवपरांगतिगृहस्ययमसेतृभिः॥ ॥ ६१ ॥ सहस्राप्यिनेकशःप्रवकुमुत्सहामते॥ अबुद्धिमोहनंपुनःप्रभुनिनायपावकः॥ ६२॥ गतात्रिर्ध्वर्षताध्रवोसिपंचविंशकः॥ कुरुष्यधर्मसंचयंवयो हितेतिवर्तते॥ ६२॥ पुराकरोतिसोतकःप्रमादगोम्खांचम् ॥ यथागृहीतमस्थितस्वरस्यपर्मपालने॥ ६४॥ यथात्वमेवष्षतस्वमग्रतोगािमष्यािम ॥ नथाग तिकःप्रमाद्गोमुखांचम् ॥ यथागृहीतम् स्थितस्वरस्वधम्पालने ॥ ६४॥ यथात्वमेवष्षुतस्वमग्रतोगमिष्यसि ॥ तथाग ६५॥ यदेकपातिनासतांभवत्यमुत्रगच्छतां॥ भयेषुसांपरायिकंनियत्त्वकेवलंनिधि॥ ६६॥ सकूलमूलवांयवंत्रभूहरत्य संगवान्॥ नसंतियस्यवारकाःकुरुष्यमसंनिष्धि॥ ६७॥ इदंनिद्श्निम्यातवेहपुत्रसांप्रते॥ स्वद्श्नानुमानतःप्रवाणितंकुरुष्यतत्॥ ६८॥ मंविपाष्मभिः रुतात्मभिः॥ तदाप्त तिंगमिष्यतः किमालनापरेणवा॥ गरञगामिकस्यतेकताकतस्यकर्मा गश्गहटांत्षुस्वधम्मेषे**षाल्य॥**

ह्रपोधमेएव ॥ ६२ ॥ ६२ ॥ प्रमाद्गः प्रमाद्गह्वासीअंतकः चमूचमतिमक्षयतीतिचमूरिद्यसेनातांअमुखांअंतकत्वादिदोषेणस्वस्विषयभोगहीनांयाबत्करोति ततःपुरेबग्रहीनंदेहंअनतिकम्येतियथाग्र हीतं देहमात्रेणेत्यर्थः ॥ ६४ ॥ यथेति पुरःपश्वाचसंवैआत्ममात्रंयथाभवतितथागतिआत्मज्ञानह्तपं आत्मनादेहेन परेणतत्संबंधिपुत्रादिना ॥ ६५ ॥ भयेषुउपस्थितेषुएकपातिनाएकाकिनायत्सांपरायि कंपरहोकेहितंतमेवधर्मज्ञानंवानिधिमिवनिगूशनिधास केवलंशुद्धं निष्कामंनिगुणं ॥ ६६ ॥ कूलंअयं पाक्क्लेषुद्भेषूपविश्येतिलिगात् बालबद्धेवीयस्यैःसहितंयथास्यानथेत्यर्थः ॥६ ७॥६ ८॥

Digitized by Google